

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे
॥ तृतीयाष्टके सप्तमः प्रश्नः ॥
(अच्छिद्रम्)

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ तृतीयाष्टके सप्तमः प्रश्नः ॥ (अच्छिद्रम्)

हरिः ओ(४)म्।
सर्वान् वा एषोऽग्नौ कामान्प्रवेशयति।
योऽग्नीनन्वाधाय व्रतमुपैति।
स यदनिष्ठा प्रयायात्।
अकामप्रीता एनं कामा नानुप्रयायुः।
अतेजा अवीर्यः स्यात्।
स जुहुयात्।
तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम।
विश्वः सुक्षितयः पृथक्।
अग्ने कामाय येमिर् इति।
कामानेवास्मिन्दधाति ॥ 1 ॥

कामप्रीता एनं कामा अनु प्रयान्ति।
तेजस्वी वीर्यावान्भवति।
सन्ततिर्वा एषा यज्ञस्य।
योऽग्नीनन्वाधाय व्रतमुपैति।

स यदुद्वायति।
विच्छित्तिरेवास्य सा।
तं प्राञ्चमुद्धृत्य।
मनसोपतिष्ठेत्।
मनो वै प्रजापतिः।
प्राजापत्यो यज्ञः ॥ 2 ॥

मनसैव यज्ञं सन्तनोति।
भूरित्याह।
भूतो वै प्रजापतिः।
भूतिमेवोपैति।
वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते।
यस्याहिताग्नेरग्निरपक्षायति।
यावच्छर्म्यया प्रविध्यैत्।
यदि तावदपक्षायैत्।
तं संभरेत्।
इदं त एकं पर उत एकम् ॥ 3 ॥

तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व।
संवेशनस्तनुवै चारुरेधि।
प्रिये देवानां परमे जनित्र इति।
ब्रह्मणैवैनं संभरति।

सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
यदि परस्तरामपक्षायैत्।
अनु प्रयायावस्येत्।
सो एव ततः प्रायश्चित्तिः।
ओषधीर्वा एतस्य पशून्पयः प्रविशति।
यस्य हविषे वथ्सा अपाकृता धरन्ति ॥ 4 ॥

तान् यद्दुह्यात्।
यातयाम्ना हविषा यजेत।
यन्न दुह्यात्।
यज्ञपरुरन्तरियात्।
वायव्यां यवागूं निर्वपेत्।
वायुर्वे पयंसः प्रदापयिता।
स एवास्मै पयः प्रदापयति।
पयो वा ओषधयः।
पयः पयः।
पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे ॥ 5 ॥

अथोत्तरस्मै हविषे वथ्सानपाकुर्यात्।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
अन्यतरान् वा एष देवान्भाग्धेयेन व्यर्धयति।
ये यजमानस्य सायं गृहमागच्छन्ति।

यस्य॑ सायं॑ दुग्ध॑गं ह॒विरार्ति॑मा॒र्छति॑ ।
 इन्द्रा॑य व्री॒हीन्नि॒रुप्यो॑प॒वसेत् ।
 पयो॑ वा ओष॑धयः ।
 पयं॑ ए॒वारभ्य॑ गृही॒त्वोप॑वसति ।
 यत्प्रा॒तः स्यात् ।
 तच्छृ॑तं कुर्यात् ॥ 6 ॥

अथे॑तर ऐ॒न्द्रः पु॒रोडा॑शः स्यात् ।
 इन्द्रि॑ये ए॒वास्मै॑ स॒मीचीं॑ दधाति ।
 पयो॑ वा ओष॑धयः ।
 पयः॑ पयः॑ ।
 पय॑सै॒वास्मै॑ पयोऽव॑रुन्धे ।
 अथो॑त्तरस्मै ह॒विषे॑ व॒थ्सान॒पाकु॑र्यात् ।
 सैव॑ ततः प्राय॑श्चित्तिः ।
 उ॒भया॑न् वा ए॒ष दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न् व्य॑र्धयति ।
 ये यज॑मानस्य सा॒यं च॑ प्रा॒तश्च॑ गृह॒माग॑च्छन्ति ।
 यस्यो॑भय॑गं ह॒विरार्ति॑मा॒र्छति॑ ॥ 7 ॥

ऐ॒न्द्रं प॑ञ्चश॒रावमो॑दनं॒ निर्व॑पेत् ।
 अ॒ग्निं दे॒वता॑नां प्रथ॒मं य॑जेत् ।
 अ॒ग्निमु॑खा ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति ।
 अ॒ग्निं वा अ॒न्व॒न्या दे॒वताः॑ ।

इन्द्रमन्व॒न्याः।
ता ए॒वोभ॒र्याः॑ प्रीणाति।
पयो॒ वा ओष॑धयः।
पयः॒ पयः॑।
पय॑सै॒वास्मै॒ पयोऽव॑रुन्धे।
अथोत्त॑रस्मै ह॒विषे॑ व॒ध्सान॒पाकु॑र्यात् ॥ 8 ॥

सैव ततः॒ प्राय॑श्चित्तिः।
अ॒र्धो वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञस्य॑ मीयते।
यस्य॒ व्रत्ये॑ऽह॒न्पत्य॑नालम्भुका भव॑ति।
ताम॑प॒रुध्य॑ यजेत।
सर्वे॑णै॒व य॒ज्ञेन॑ यजते।
तामि॒ध्वोप॑ह्वयेत।
अमृ॑हम॑स्मि।
सा त्वम्।
द्यौर॒हम्।
पृथि॒वी त्वम्।
सामा॒हम्।
ऋक्त्वम्।
तावेहि॑ संभ॑वाव।
स॒ह रेतो॑ दधाव॑है।

पु॒गुं॒से पु॒त्राय॒ वेत्त॑वै।
रा॒य॒स्पोषा॑य सु॒प्रजा॒स्त्वाय॑ सु॒वीर्या॒येति॑।
अ॒र्ध ए॒वैना॒मुप॑ह्वयते।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः ॥ ९ ॥

द॒धाति॑ य॒ज्ञ उ॑त॒ एकं॑ ध॒रन्ति॑ रु॒न्धे
कु॒र्यादा॒र्च्छत्य॒पाकु॑र्यात्पृथि॒वी त्वम॒ष्टौ च॑ ॥ १ ॥

सर्वा॑न् वि॒वै यदि॑ पर॒स्त॒रामो॑षधीर॒न्यत॒रानु॑भ॒यान॒र्धो वै ॥

यद्वि॒ष्यण्णे॑न जुहुयात्।
अ॒प्रजा॑ अप॒शुर्य॑ज॒मानः॑ स्यात्।
यदना॑यतने नि॒नये॑त्।
अ॒नाय॒तनः॑ स्यात्।
प्रा॒जाप॒त्यय॒र्चा व॑ल्मीकव॒पायाम॑व॒नये॑त्।
प्रा॒जाप॒त्यो वै व॒ल्मीकः॑।
य॒ज्ञः प्र॒जाप॑तिः।
प्र॒जाप॑तावे॒व य॒ज्ञं प्र॑तिष्ठापयति।
भूरि॒त्याह॑।
भू॒तो वै प्र॒जाप॑तिः ॥ १० ॥

भूति॑मे॒वोपै॑ति।
तत्कृ॒त्वा।
अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पु॑नर् होत॒व्यम्॑।

सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
यत्कीटावपन्नेन जुहुयात्।
अप्रंजा अपशुर्यजमानः स्यात्।
यदनायतने निनयेत्।
अनायतनः स्यात्।
मध्यमेन पूर्णेन द्यावापृथिव्ययर्चाऽन्तः परिधि निनयेत्।
द्यावापृथिव्योरेवैनत्प्रतिष्ठापयति ॥ 11 ॥

तत्कृत्वा।
अन्यां दुग्ध्वा पुनर् होतव्यम्।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
यदववृष्टेन जुहुयात्।
अपरूपमस्यात्मञ्जायेत।
किलासो वा स्यादर्शसो वा।
यत्प्रत्येयात्।
यज्ञं विच्छिन्द्यात्।
स जुहुयात्।
मित्रो जनांन्कल्पयति प्रजानन् ॥ 12 ॥

मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम्।
मित्रः कृष्टीरनिमिषाऽभिचष्टे।
सत्याय हव्यं घृतवञ्जुहोतेति।

मि॒त्रेणै॒वैन॑त्कल्पयति।

तत्कृ॒त्वा।

अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र् होत॒व्यम्।

सैव ततः प्रायश्चित्तिः।

यत्पूर्वस्या॒माहु॑त्याग्ं हु॒ताया॒मुत्त॑राऽऽहु॒तिः स्कन्दे॑त्।

द्वि॒पाद्भिः प॒शुभिर्य॑ज॒मानो॒ व्यृद्ध्ये॑त।

यदुत्त॑रयाऽभिजु॒हुयात् ॥ 13 ॥

चतु॑ष्पाद्भिः प॒शुभिर्य॑ज॒मानो॒ व्यृद्ध्ये॑त।

यत्र॒ वेत्थं॑ वनस्पते दे॒वानां॑ गुह्या॒ नामा॑नि।

तत्र॑ ह॒व्यानि॑ गाम॒येति॑ वानस्प॒त्यय॑र्चा स॒मिध॑मा॒धाय॑।

तूष्णी॑मे॒व पुन॑र्जुहुयात्।

वन॒स्पति॑नै॒व य॒ज्ञस्या॑र्ता॒ चाना॑र्ता॒ चाहु॑ती॒ विदा॑धार।

तत्कृ॒त्वा।

अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र् होत॒व्यम्।

सैव ततः प्रायश्चित्तिः।

यत्पुरा प्रया॒जेभ्यः॑ प्राडङ्गा॒रः स्कन्दे॑त्।

अ॒ध्व॒र्यवे॑ च॒ यज॑मानाय॒ चाकग्ं॑ स्यात् ॥ 14 ॥

यद्दक्षि॑णा।

ब्र॒ह्मणो॑ च॒ यज॑मानाय॒ चाकग्ं॑ स्यात्।

यत्प्र॒त्यक्।

होत्रे च पत्नियै च यजमानाय चाकग्ं स्यात्।

यदुदङ्।

अग्नीधे च पशुभ्यश्च यजमानाय चाकग्ं स्यात्।

यदभि जुहुयात्।

रुद्रोऽस्य पशून्घातुकः स्यात्।

यन्नाभि जुहुयात्।

अशान्तः प्रहियेत ॥ 15 ॥

स्रुवस्य बुध्नेनाभि निदध्यात्।

मा तमो मा यज्ञस्तमन्मा यजमानस्तमत्।

नमस्ते अस्त्वायते।

नमो रुद्र परायते।

नमो यत्र निषीदसि।

अमुं मा हिग्ंसीरमुं मा हिग्ंसीरिति येन स्कन्देत्।

तं प्रहरेत्।

सहस्रशृङ्गो वृषभो जातवेदाः।

स्तोमपृष्ठो घृतवान्त्सुप्रतीकः।

मा नो हासीन्मेत्थितो नेत्त्वा जहाम।

गोपोषं नो वीरपोषं च यच्छेति।

ब्रह्मणैवैनं प्रहरति।

सैव ततः प्रायश्चित्तिः ॥ 16 ॥

वै प्रजापतिस्थापयति प्रजानन्नभिजुहुयात्स्याद्घ्नियेत
जहाम् त्रीणि च ॥ 2 ॥

यद्विषिण्णेन प्राजापत्ययर्चा यत्कीटा मध्यमेन
यदववृष्टेन यत्पूर्वस्यां यत्पुरा प्रयाजेभ्यः
प्राङ्ङारो यदक्षिणा यत्प्रत्यग्यदुदङ्ङः ॥

वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्द्ध्यते।
यस्याहिताग्नेरग्निर्मथ्यमानो न जायते।
यत्रान्यं पश्येत्।
तत आहृत्यं होतव्यम्।
अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति।
यद्यन्यं न विन्देत्।
अजायाग्ं होतव्यम्।
आग्नेयी वा एषा।
यदजा।

अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति ॥ 17 ॥

अजस्य तु नाश्नीयात्।
यदजस्याश्नीयात्।
यामेवाग्नावाहुतिं जुहुयात्।
तामद्यात्।
तस्मादजस्य नाशयम्।
यद्यजां न विन्देत्।

ब्रा॒ह्मण॑स्य॒ दक्षि॑णे॒ हस्ते॑ हो॒त॒व्य॑म्।
 ए॒ष वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः।
 यद्ब्रा॑ह्मणः।
 अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्नि॒होत्र॑ग्ं हु॒तं भ॑वति ॥ 18 ॥

ब्रा॒ह्मणं॑ तु व॑स॒त्यै ना॑प॒रुन्ध्यात्।
 यद्ब्रा॑ह्मणं व॑स॒त्या अ॑प॒रुन्ध्यात्।
 यस्मि॑न्ने॒वाग्ना॑वाहु॒तिं जु॒हुयात्।
 तं भा॑ग॒धेये॑न॒ व्य॑र्धयेत्।
 तस्मा॑द्ब्राह्म॒णो व॑स॒त्यै ना॑प॒रुध्यः॑।
 यदि॑ ब्राह्मणं न वि॒न्देत्।
 द॒र्भ॒स्त॒म्बे हो॑त॒व्य॑म्।
 अ॒ग्नि॒वान् वै द॑र्भस्त॒म्बः।
 अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्नि॒होत्र॑ग्ं हु॒तं भ॑वति।
 द॒र्भाग्स्तु॑ नाध्या॑सीत ॥ 19 ॥

यद्द॒र्भान॑ध्यासी॒त।
 या॒मे॒वाग्ना॑वाहु॒तिं जु॒हुयात्।
 ता॒मध्या॑सीत।
 तस्मा॑द्द॒र्भा नाध्या॑सित॒व्याः।
 यदि॑ द॒र्भान्न॑ वि॒न्देत्।
 अ॒प्सु हो॑त॒व्य॑म्।

आपो वै सर्वा देवताः।
 देवतास्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति।
 आपस्तु न परिचक्षीत।
 यदापः परिचक्षीत ॥ 20 ॥

यामेवाफस्वाहुतिं जुहुयात्।
 तां परिचक्षीत।
 तस्मादापो न परिचक्ष्याः।
 मेध्यां च वा एतस्यामेध्यां च तनुवौ सगंसृज्येते।
 यस्याहिताग्नेरन्यैरग्निभिरग्रयः सगंसृज्यन्ते।
 अग्रये विविचये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्।
 मेध्यां चैवास्यामेध्यां च तनुवौ व्यावर्तयति।
 अग्रये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्।
 अग्निमेव व्रतपतिं स्वैनं भागधेयेनोपधावति।
 स एवैनं व्रतमालम्भयति ॥ 21 ॥

गर्भं ग्नुं स्रवंन्तमगदमकः।
 अग्निरिन्द्रस्त्वष्टा बृहस्पतिः।
 पृथिव्यामवचुश्चोतैतत्।
 नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं पराचैः।
 रेतो वा एतद्वाजिनमाहिताग्नेः।
 यदग्निहोत्रम्।

तद्यत्स्रवेत्।
रेतोऽस्य वाजिनग् स्रवेत्।
गर्भग् स्रवन्तमगदमकरित्याह।
रेतं एवास्मिन्वाजिनं दधाति ॥ 22 ॥

अग्निरित्याह।
अग्निरै रेतोधाः।
रेतं एव तदधाति।
इन्द्र इत्याह।
इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति।
त्वष्टेत्याह।
त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानागं रूपकृत्।
रूपमेव पशुषु दधाति।
बृहस्पतिरित्याह।
ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः।
ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्रजनयति।
पृथिव्यामवचुश्चोतैतदित्याह।
अस्यामेवै नत्प्रतिष्ठापयति।
नाभि प्राप्नोति निर्ऋतिं पराचैरित्याह।
रक्षसामपहत्यै ॥ 23 ॥

अजाऽग्नावेवाऽस्याऽग्निहोत्रं हुतं भवति
भवत्यासीत् परिचक्षीत् लम्भयति दधाति
देवानां बृहस्पतिः पञ्च च ॥ 3 ॥

विवै यद्यन्यमजायां ब्राह्मणस्य दर्भस्तम्बेऽप्सु
होतव्यम् ॥

याः पुरस्तात्प्रस्रवन्ति ।
उपरिष्ठात्सर्वतश्च याः ।
ताभी रश्मिपवित्राभिः ।
श्रद्धां यज्ञमारभे ।
देवां गातुविदः ।
गातुं यज्ञाय विन्दत ।
मनसस्पतिना देवेन ।
वाताद्यज्ञः प्रयुज्यताम् ।
तृतीयस्यै दिवः ।
गायत्रिया सोम आभृतः ॥ 24 ॥

सोमपीथाय सन्नयितुम् ।
वकलमन्तरमाददे ।
आपो देवीः शुद्धाः स्थ ।
इमा पात्राणि शुन्धत ।
उपातङ्गाय देवानाम् ।
पर्णवल्कमुत शुन्धत ।

पयो॑ गृ॒हेषु॑ पयो॑ अ॒घ्निया॑सु।
 पयो॑ व॒ध्सेषु॑ पय॒ इन्द्रा॑य ह॒विषे॑ ध्रियस्व।
 गा॒य॒त्री प॑र्णव॒ल्केन॑।
 पयः॑ सोमं॑ करोत्विमम् ॥ 25 ॥

अ॒ग्निं गृ॒ह्णामि॑ सु॒रथं॑ यो म॒योभूः॑।
 य उ॒द्यन्त॑मा॒रोह॑ति॒ सूर्य॑महै॑।
 आ॒दि॒त्यं ज्योति॑षां॒ ज्योति॑रुत्त॒मम्।
 श्वो य॒ज्ञाय॑ रमतां॑ दे॒वता॑भ्यः।
 वसू॑न्नु॒द्राना॑दि॒त्यान्।
 इन्द्रे॑ण स॒ह दे॒वताः॑।
 ताः पूर्॒वः परि॑गृह्णामि।
 स्व आ॒यत॑ने मनी॒षया॑।
 इ॒मामूर्जं॑ पञ्चद॒शीं ये प्र॑वि॒ष्टाः।
 तान्दे॒वान्परि॑गृह्णामि॒ पूर्॒वः ॥ 26 ॥

अ॒ग्निर्ह॑व्य॒वाडि॑ह॒ ताना॑व॒हतु॑।
 पौ॒र्ण॒मा॒सगं॑ ह॒विरि॑द॒मेषां॑ मयि॑।
 आ॒मा॒वा॒स्यगं॑ ह॒विरि॑द॒मेषां॑ मयि॑।
 अ॒न्तरा॑ऽग्नी प॒शवः॑।
 दे॒व॒स॒गुंस॑द॒माग॑मन्।
 तान्पूर्॒वः परि॑गृह्णामि।

स्व आ॒यत॑ने मनी॒षया॑ ।
इ॒ह प्र॒जा वि॒श्वरू॑पा रमन्ताम् ।
अ॒ग्निं गृ॒हप॑तिम॒भि सं॒वसा॑नाः ।
ताः पूर्॒वः परि॑गृह्णामि ॥ 27 ॥

स्व आ॒यत॑ने मनी॒षया॑ ।
इ॒ह प॒शवो॑ वि॒श्वरू॑पा रमन्ताम् ।
अ॒ग्निं गृ॒हप॑तिम॒भि सं॒वसा॑नाः ।
तान्पूर्॒वः परि॑गृह्णामि ।
स्व आ॒यत॑ने मनी॒षया॑ ।
अ॒यं पि॑तृणाम॒ग्निः ।
अवा॑ङ्कु॒व्या पि॑तृभ्य॒ आ ।
तं पूर्॒वः परि॑गृह्णामि ।
अवि॑षं नः पि॒तुं के॑रत् ।
अज॑स्रं त्वा॒गं सं॑भापा॒लाः ॥ 28 ॥

वि॒ज॒यभा॑ग॒गुं समि॑न्धताम् ।
अग्ने॑ दी॒दाय॑ मे स॒भ्य ।
विजि॑त्यै श॒रदः॑ श॒तम् ।
अन्न॑मावस॒थीय॑म् ।
अ॒भिह॑राणि श॒रदः॑ श॒तम् ।
आ॒व॒स॒थे श्रि॑यं मन्त्र॑म् ।

अहिर्बुध्नियो नियच्छतु।
इदमहमग्निज्यैष्ठेभ्यः।
वसुभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि।
इदमहमिन्द्रज्येष्ठेभ्यः ॥ 29 ॥

रुद्रेभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि।
इदमहं वरुणज्येष्ठेभ्यः।
आदित्येभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि।
पयस्वतीरोषधयः।
पयस्वद्वीरुधां पयः।
अपां पयसो यत्पयः।
तेन मामिन्द्र सगंसृज।
अग्नें व्रतपते व्रतं चरिष्यामि।
तच्छक्रेयं तन्मे राध्यताम्।
वायो व्रतपत आदित्य व्रतपते ॥ 30 ॥

व्रतानां व्रतपते व्रतं चरिष्यामि।
तच्छक्रेयं तन्मे राध्यताम्।
इमां प्राचीमुदीचीम्।
इषमूर्जमभि सग्स्कृताम्।
बहुपर्णामिशुष्काग्राम्।
हरामि पशुपामहम्।

यत्कृष्णो रूपं कृत्वा।
प्राविशस्त्वं वनस्पतीन्।
ततस्त्वामैकविंशतिधा।
संभरामि सुसंभृतां ॥ 31 ॥

त्रीन्परिधीग्स्तिस्रः समिधः।
यज्ञायुरनुसञ्चरान्।
उपवेषं मेक्षणं धृष्टिम्।
संभरामि सुसंभृतां।
या जाता ओषधयः।
देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा।
तासां पर्व राध्यासम्।
परिस्तरमाहरन्।
अपां मेध्यं यज्ञियम्।
सदेवगं शिवमस्तु मे ॥ 32 ॥

आच्छेत्ता वो मा रिषम्।
जीवानि शरदः शतम्।
अपरिमितानां परिमिताः।
सन्नह्ये सुकृताय कम्।
एनो मा निगां कतमच्चनाहम्।
पुनरुत्थाय बहुला भवन्तु।

स॒कृदा॒च्छि॒न्नं ब॒र्हि॒रू॒र्णामृ॒दु।
 स्यो॒नं पि॒तृ॒भ्य॑स्त्वा भ॒राम्य॒हम्।
 अ॒स्मिन्त्सी॑दन्तु मे पि॒तरं॑ः सो॒म्याः।
 पि॒ताम॒हाः प्र॑पितामहाश्चानु॒गैः स॒ह ॥ 33 ॥

त्रि॒वृत्प॑ला॒शे द॒र्भः।
 इया॑न्प्रादेशसं॒मितः॑।
 य॒ज्ञे प॒वित्रं॑ पो॒तृ॒तम॑म्।
 पयो॑ ह॒व्यं क॑रोतु मे।
 इ॒मौ प्रा॑णापा॒नौ।
 य॒ज्ञस्या॑ङ्गानि सर्व॒शः।
 आ॒प्याय॑यन्तौ सञ्च॑रताम्।
 प॒वित्रे॑ ह॒व्यशो॑धने।
 प॒वित्रे॑ स्थो वैष्ण॒वी।
 वा॒युर्वा॑ मन॒सा पु॑नातु ॥ 34 ॥

अ॒यं प्रा॒णश्चा॑पा॒नश्च॑।
 यज॑मान॒मपि॑गच्छताम्।
 य॒ज्ञे ह्य॑भू॒तां पो॑ता॒रौ।
 प॒वित्रे॑ ह॒व्यशो॑धने।
 त्वया॑ वेदि॑ विविदुः पृथि॒वीम्।
 त्वया॑ य॒ज्ञो जा॑यते विश्व॒दानिः॑।

अच्छि॑द्रं य॒ज्ञमन्वै॑षि वि॒द्वान्।
 त्वया॒ होता॒ सन्त॑नोत्यर्धमा॒सान्।
 त्रय॒स्त्रि॒गुंशो॑ऽसि॒ तन्तू॑नाम्।
 प॒वित्रे॑ण स॒हाग॑हि ॥ 35 ॥

शि॒वेय॑ग् रञ्जुरभि॒धानी॑।
 अ॒घ्नियामु॑प॒सेवता॑म्।
 अ॒प्र॒स्रग॑साय य॒ज्ञस्य॑।
 उ॒खे उ॑प॒दधाम्य॒हम्।
 प॒शुभिः॑ स॒त्रीतं॑ बिभृताम्।
 इन्द्रा॑य शृ॒तं दधि॑।
 उ॒प॒वे॒षो॑ऽसि य॒ज्ञाय॑।
 त्वां प॑रि॒वेष॑म॒धारय॑न्।
 इन्द्रा॑य ह॒विः कृ॑ण्वन्तः।
 शि॒वः श॒ग्मो भ॑वासि नः ॥ 36 ॥

अमृ॑न्मयं देवपा॒त्रम्।
 य॒ज्ञस्यायु॑षि॒ प्रयु॑ज्यताम्।
 ति॒रः प॒वित्र॑मति॒ नीताः॑।
 आपो॑ धारय॒ माऽति॑गुः।
 दे॒वेन॑ स॒वि॒त्रोत्पू॑ताः।
 वसोः॑ सूर्य॑स्य र॒श्मिभिः॑।

गां दौहपवित्रे रञ्जुम्।
 सर्वा पात्राणि शुन्धत।
 एता आचरन्ति मधुमद्बुहानाः।
 प्रजावतीर्यशसो विश्वरूपाः ॥ 37 ॥

बहीर्भवन्तीरुपजायमानाः।
 इह व इन्द्रो रमयतु गावः।
 पूषा स्थ।
 अयक्ष्मा वः प्रजया सगंसृजामि।
 रायस्पोषेण बहुला भवन्तीः।
 ऊर्जं पयः पिन्वमाना घृतं च।
 जीवो जीवन्तीरुप वः सदेयम्।
 द्यौश्चेमं यज्ञं पृथिवी च सन्दुहाताम्।
 धाता सोमेन सह वातेन वायुः।
 यजमानाय द्रविणं दधातु ॥ 38 ॥

उथ्सं दुहन्ति कलशं चतुर्बिलम्।
 इडां देवीं मधुमतीं सुवर्विदम्।
 तदिन्द्राग्नी जिन्वतं सूनृतावत्।
 तद्यजमानममृतत्वे दधातु।
 कामधुक्षः प्रणो ब्रूहि।
 इन्द्राय हविरिन्द्रियम्।

अ॒मूं॑ यस्यां॑ दे॒वाना॑म् ।
 म॒नु॒ष्या॑णां॒ पयो॑ ह॒ितम् ।
 ब॒हु दु॒ग्धी॑न्द्राय॑ दे॒वेभ्यः॑ ।
 ह॒व्यमा॑प्यायतां॒ पुनः॑ ॥ 39 ॥

व॒थ्से॑भ्यो॑ म॒नु॒ष्ये॑भ्यः ।
 पु॒न॒र्दो॑हाय॑ कल्पताम् ।
 य॒ज्ञस्य॑ स॒न्त॑तिरसि ।
 य॒ज्ञस्य॑ त्वा॒ स॒न्त॑ति॒मनु॑ स॒न्त॑नोमि ।
 अ॒द॑स्तमसि॒ विष्ण॑वे त्वा ।
 य॒ज्ञाया॑पि॒दधाम्य॑हम् ।
 अ॒द्भिर॑रि॒क्तेन॑ पात्रेण ।
 याः पू॒ताः प॑रि॒शेर॑ते ।
 अ॒यं प॒यः सोमं॑ कृत्वा ।
 स्वां॑ योनि॒मपि॑गच्छतु ॥ 40 ॥

प॒र्ण॒व॒ल्कः प॒वित्र॑म् ।
 सौ॒म्यः सोमा॑द्धि॒ निर्मितः॑ ।
 इ॒मौ प॒र्णं च॑ द॒र्भं च॑ ।
 दे॒वाना॑ग्ं ह॒व्यशो॑ध॒नौ ।
 प्रा॒त॒र्वे॒षाय॑ गोपाय ।
 विष्णो॑ ह॒व्यग्ं॑ हि रक्ष॑सि ।

उ॒भा॒व॒ग्री॒ उ॒प॒स्तृ॒ण॒ते।
 दे॒वता॒ उ॒प॒व॒सन्तु॒ मे।
 अ॒हं ग्रा॒म्यानु॒पं व॒सामि।
 म॒ह्यं गो॒प॒तये॒ प॒शून् ॥ 41 ॥

आभृ॑त इ॒मं गृ॒ह्णामि॒ पूर्॒व॒स्ताः पूर्॒वः परि॑गृह्णामि
 सभा॑पा॒ला इन्द्र॑ज्येष्ठेभ्य॒ आदि॑त्य व्रतपते सु॒संभृ॑तां मे
 स॒ह पु॑नातु ग॒हि नो॒ वि॒श्वरू॑पा दधातु पु॒नर्ग॑च्छतु प॒शून् ॥ 4 ॥

याः पु॒र॒स्तादि॒मामूर्ज॑मि॒ह प्र॒जा इ॒ह प॒शवो॒ऽयं पि॑तृ॒णाम॒ग्निः ॥

दे॒वां दे॒वेषु॒ परा॑क्रमध्वम्।
 प्रथ॑मा द्वितीयेषु।
 द्विती॑यास्तृतीयेषु।
 त्रिरे॑कादशा इ॒ह मा॑ऽवत।
 इ॒दग्ं श॑केयं॒ यदि॑दं क॒रोमि॑।
 आ॒त्मा क॑रोत्वा॒त्मनै॑।
 इ॒दं क॑रिष्ये भेष॒जम्।
 इ॒दं मे॑ विश्वभेषजा।
 अ॒श्वि॑ना॒ प्राव॑तं यु॒वम्।
 इ॒दम॒हग्ं से॒नाया॑ अ॒भी॒त्व॒र्यै ॥ 42 ॥

मु॒खम॑पो॒हामि॑।
 सूर्य॑ ज्योतिर्विभा॒हि।

म॒ह॒त इन्द्रि॒याय॑ ।
 आ॒प्या॑य॒तां घृ॒तयो॑निः ।
 अ॒ग्नि॒र् ह॒व्याऽनु॑मन्यताम् ।
 ख॒म॑ङ्क्ष्व॒ त्वच॑मङ्क्ष्व ।
 सु॒रूपं॑ त्वा॑ वसु॒विद॑म् ।
 प॒शूनां॑ तेज॑सा ।
 अ॒ग्रये॑ जुष्ट॑म॒भिघा॑रयामि ।
 स्यो॒नं ते॒ सद॑नं करोमि ॥ 43 ॥

घृ॒तस्य॑ धा॒रया॑ सु॒शेवं॑ कल्पयामि ।
 तस्मि॑न्त्सीदा॒मृते॒ प्रति॑तिष्ठ ।
 व्री॒हीणां॑ मे॒ध सु॑म॒न॒स्यमा॑नः ।
 आ॒र्द्रः प्र॑थ॒स्रुर्भु॑व॒नस्य॑ गो॒पाः ।
 शृ॒त उ॒थ्स्ना॑ति ज॒निता॑ म॒तीना॑म् ।
 यस्तं॑ आ॒त्मा प॒शुषु॑ प्रविष्टः ।
 दे॒वानां॑ वि॒ष्ठाम॑नु॒ यो वि॑त॒स्थे ।
 आ॒त्म॒न्वान्त्सो॑म घृ॒तवा॑न् हि भू॒त्वा ।
 दे॒वान्गच्छु॑ सु॒व॑र्वि॒न्द् यज॑मानाय॒ मह्य॑म् ।
 इरा॒ भूतिः॑ पृथि॒व्यै रसो॑ मोत्क्र॑मीत् ॥ 44 ॥

दे॒वाः पि॑त॒रः पि॑त॒रो दे॒वाः ।
 योऽह॑म॒स्मि स॒ सन् य॑जे ।

यस्या॑स्मि॒ न तम॑न्तरे॒मि।
 स्वं मं॑ इ॒ष्टग्ं॑ स्वं द॒त्तम्।
 स्वं पू॒र्तग्ं॑ स्व॒ग्ं॑ श्रान्त॒म्।
 स्व॒ग्ं॑ हु॒तम्।
 तस्य॑ मे॒ऽग्नि॑रु॒पद्र॑ष्टा।
 वा॒युरु॑प॒श्रो॒ता।
 आ॒दि॒त्यो॑ऽनु॒ख्या॒ता।
 द्यौः पि॒ता ॥ 45 ॥

पृ॒थि॒वी मा॒ता।
 प्र॒जाप॑ति॒र्बन्धुः॑।
 य ए॒वास्मि॒ स सन् य॑जे।
 मा भे॒र्मा संवि॑क्था॒ मा त्वा॑ हि॒ग्ं॑सिष॒म्।
 मा ते॒ तेजो॑ऽप॒क्रमी॑त्।
 भ॒र॒तमु॑द्ध॒रेम॑नु॒षिश्च॑।
 अ॒व॒दाना॑नि ते प्र॒त्यव॑दास्यामि।
 नम॑स्ते अस्तु॒ मा मा॑ हि॒ग्ं॑सीः।
 यद॑व॒दाना॑नि तेऽव॒द्यन्।
 विलो॒माका॑र्ष॒मात्म॑नः ॥ 46 ॥

आज्ये॑न॒ प्रत्य॑नज्म्येनत्।
 तत्त॒ आप्या॑यतां पुनः॑।

अज्या॑यो यवमा॒त्रात्।
आ॒व्या॒धात्कृ॑त्यतामि॒दम्।
मा रू॑रुपाम य॒ज्ञस्य॑।
शु॒द्धग्ग् स्वि॑ष्टमि॒दग्ग् ह॒विः।
मनु॑ना दृ॒ष्टां घृ॑तप॒दीम्।
मि॒त्रावरु॑णसमीरिताम्।
द॒क्षिणा॒र्धादसं॑भिन्दन्।
अव॑द्याम्येक॒तोमु॑खाम् ॥ 47 ॥

इडे॑ भा॒गं जु॑षस्व नः।
जिन्व॑ गा जिन्वा॒र्वतः॑।
तस्या॑स्ते भक्षि॒वाणः॑ स्याम।
स॒र्वात्मा॑नः स॒र्वग॑णाः।
ब्रध्न् पिन्व॑स्व।
दद॑तो मे॒ मा क्षा॑यि।
कुर्व॑तो मे॒ मोप॑दसत्।
दि॒शां क्लृ॑प्तिरसि।
दिशो॑ मे कल्पन्ताम्।
कल्प॑न्तां मे॒ दिशः॑ ॥ 48 ॥

दैवी॑श्च॒ मानु॑षीश्च।
अ॒होरा॒त्रे मे॑ कल्पेताम्।

अ॒र्ध॒मा॒सा॒ मे॑ कल्पन्ताम्।
मा॒सां॑ मे कल्पन्ताम्।
ऋ॒त॒वो॑ मे कल्पन्ताम्।
सं॒व॒त्स॒रो॑ मे॑ कल्पताम्।
क्व॑प्तिरसि॒ कल्प॑तां मे।
आ॒शा॒नां॑ त्वाऽऽशा॒पा॒ले॒भ्यः॑।
च॒तु॒र्यो॑ अ॒मृते॑भ्यः।
इ॒दं॑ भू॒तस्या॑ध्यक्षेभ्यः ॥ 49 ॥

वि॒धेम॑ ह॒विषां॑ व॒यम्।
भज॑तां भा॒गी भा॒गम्।
माऽभा॒गोऽभ॑क्त।
नि॒र॑भा॒गं भ॑जामः।
अ॒प॒स्पि॑न्व।
ओष॑धीर्जिन्व।
द्वि॒पा॒त्पा॑हि।
च॒तु॑ष्पादव।
दि॒वो वृ॑ष्टिमे॒रय॑।
ब्रा॒ह्म॒णा॒ना॑मि॒दग्ं॑ ह॒विः ॥ 50 ॥

सो॒म्या॒नाग्ं॑ सोमपी॒थि॒ना॑म्।
नि॒र्भ॒क्तो॑ ब्रा॒ह्म॒णः॑।

नेहाब्राह्मणस्यास्ति ।
 समंङ्क्तां ब॒र्हिर् ह॒विषां घृ॒तेन॑ ।
 समा॑दि॒त्यैर्वसु॑भिः सं म॒रुद्भिः ।
 समि॑न्द्रेण॒ विश्वे॑भिर्दे॒वेभि॑रङ्क्ताम् ।
 दि॒व्यं नभो॑ गच्छतु यथ्स्वाहा॑ ।
 इन्द्रा॑णीवांऽविध॒वा भू॑यासम् ।
 अदि॑तिरिव सुपु॒त्रा ।
 अ॒स्थूरि॑ त्वां गा॒र्हप॑त्य ॥ 51 ॥

उप॒निष॑दे सुप्रजा॒स्त्वाय॑ ।
 सं पत्नी॑ पत्यां सुकृ॒तेन॑ गच्छताम् ।
 य॒ज्ञस्य॑ यु॒क्तौ धु॒र्याव॑भूताम् ।
 स॒ञ्जाना॑नौ विज॑हतामरा॒तीः ।
 दि॒वि ज्योति॑र॒जर॑मार॒भेता॑म् ।
 दश॑ ते त॒नुवो॑ यज्ञ य॒ज्ञियाः॑ ।
 ताः प्री॑णातु यज॑मानो घृ॒तेन॑ ।
 ना॒रि॒ष्ठयोः॑ प्र॒शिष॑मीड॒मानः॑ ।
 दे॒वानां॑ दै॒व्येऽपि॑ यज॑मानोऽमृ॒तोऽभू॑त् ।
 यं वा॑ दे॒वा अ॑कल्पयन् ॥ 52 ॥

ऊ॒र्जो भा॒गं श॑तक्रतू ।
 ए॒तद्वा॑ तेन॑ प्रीणानि ।

तेन॑ तृ॒प्यतम॑गंह॒हौ।
 अ॒हं दे॒वाना॑ग्ं सु॒कृता॑मस्मि लो॒के।
 ममे॒दमि॒ष्टं न मि॑थुर्भवाति।
 अ॒हं ना॑रि॒ष्ठाव॑नु॒यजामि॑ वि॒द्वान्।
 यदा॑भ्या॒मिन्द्रो॑ अ॒दधा॑द्भाग॒धेय॑म्।
 अदा॑रसृ॒द्धव॑त दे॒व सो॑म।
 अ॒स्मिन् य॒ज्ञे म॑रुतो मृ॒डता॑ नः।
 मा नो॑ विद॒दभि॑ भा॒मो अ॑श॒स्तिः ॥ 53 ॥

मा नो॑ विद॒द्वृज॑ना॒ द्वेष्या॒ या।
 ऋ॒षभं॑ वा॒जिनं॑ व॒यम्।
 पूर्ण॑मा॒सं य॑जामहे।
 स नो॑ दो॒हता॑ग्ं सु॒वीर्य॑म्।
 रा॒यस्पो॑षग्ं स॒हस्रि॑णम्।
 प्रा॒णाय॑ सुरा॒ध॑से।
 पूर्ण॑मा॒साय॑ स्वाहा॑।
 अ॒मावा॑स्यां सु॒भगा॑ सु॒शेवा॑।
 धे॒नुरि॑व॒ भूय॑ आ॒प्याय॑माना।
 सा नो॑ दो॒हता॑ग्ं सु॒वीर्य॑म्।
 रा॒यस्पो॑षग्ं स॒हस्रि॑णम्।
 अ॒पा॒नाय॑ सुरा॒ध॑से।

अ॒मा॒वा॒स्या॒यै॒ स्वाहा॑ ।
 अ॒भि॒स्तृ॒णी॒हि॒ परि॑धेहि॒ वेदि॑म् ।
 जा॒मिं॑ मा हि॒ग्सी॑रमु॒या शया॑ना ।
 हो॒तृष॑द॒ना॒ हरि॑ताः सु॒वर्णाः॑ ।
 नि॒ष्का इ॒मे यज॑मानस्य ब्र॒ध्ने ॥ 54 ॥

अ॒भी॒त्व॒र्यै॑ करोमि ऋ॒मी॒त्पि॒ताऽऽत्म॑न॒ एक॑तो॒मुखां॑ मे
 दि॒शोऽध्य॑क्षेभ्यो ह॒विर्गा॑र्ह॒पत्या॑कल्पय॒न्नश॑स्ति॒स्सा
 नो॑ दो॒हता॑ग्ं सु॒वीर्य॑ग्ं स॒प्त च॑ ॥ 5 ॥

परि॑स्तृणी॒त॒ परि॑धत्ता॒ग्नि॑म् ।
 परि॑हितोऽ॒ग्निर्य॑ज॒मानं॑ भुनक्तु ।
 अ॒पाग्ं॑ रस॒ ओष॑धी॒नाग्ं॑ सु॒वर्णः॑ ।
 नि॒ष्का इ॒मे यज॑मानस्य सन्तु का॒मदु॒घाः॑ ।
 अ॒मुत्रा॑मु॒ष्मि॒न्लो॒के ।
 भू॒प॒ते॒ भुव॑नपते ।
 म॒ह॒तो भू॒तस्य॑ पते ।
 ब्र॒ह्माणं॑ त्वा वृणीमहे ।
 अ॒हं भू॑प॒तिर॒हं भुव॑नपतिः ।
 अ॒हं म॑ह॒तो भू॒तस्य॑ पतिः ॥ 55 ॥

दे॒वेन॑ सवि॒त्रा प्र॑सू॒त आ॒र्त्वि॑ज्यं करिष्यामि ।
 दे॒वं स॑वि॒तरे॒तं त्वा॑ वृणते ।

बृहस्पतिं दैव्यं ब्रह्माणम्।
 तदहं मनसे प्रब्रवीमि।
 मनो गायत्रियै।
 गायत्री त्रिष्टुभै।
 त्रिष्टुजगत्यै।
 जगत्यनुष्टुभै।
 अनुष्टुक्पङ्क्त्यै।
 पङ्क्तिः प्रजापतये ॥ 56 ॥

प्रजापतिर्विश्वेभ्यो देवेभ्यः।
 विश्वे देवा बृहस्पतये।
 बृहस्पतिर्ब्रह्मणे।
 ब्रह्म भूर्भुवः सुवः।
 बृहस्पतिर्देवानां ब्रह्मा।
 अहं मनुष्याणाम्।
 बृहस्पते यज्ञं गोपाय।
 इदं तस्मै हर्म्यं करोमि।
 यो वो देवाश्चरति ब्रह्मचर्यम्।
 मेधावी दिक्षु मनसा तपस्वी ॥ 57 ॥

अन्तर्दूतश्चरति मानुषीषु।
 चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः।

घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये ।
 मर्मृज्यमाना महते सौभगाय ।
 मह्यं धुक्व यजमानाय कामान् ।
 भूमिर्भूत्वा महिमानं पुपोष ।
 ततो देवी वर्धयते पयागंसि ।
 यज्ञियां यज्ञं वि च यन्ति शं च ।
 ओषधीरापं इह शक्वरीश्च ।
 यो मां हृदा मनसा यश्च वाचा ॥ 58 ॥

यो ब्रह्मणा कर्मणा द्वेष्टि देवाः ।
 यः श्रुतेन हृदयेनेष्णता च ।
 तस्येन्द्र वज्रेण शिरश्छिनद्भि ।
 ऊर्णामृदु प्रथमानग्ं स्योनम् ।
 देवेभ्यो जुष्टगं सदनाय बर्हिः ।
 सुवर्गे लोके यजमानगं हि धेहि ।
 मां नाकस्य पृष्ठे परमे व्योमन् ।
 चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः ।
 घृतप्रतीका व्युनानि वस्ते ।
 सा स्तीर्यमाणा महते सौभगाय ॥ 59 ॥

सा मे धुक्व यजमानाय कामान् ।
 शिवा च मे शग्मा चैधि ।

स्यो॒ना च॑ मे सु॒षदा॑ चैधि।
ऊ॒र्ज॑स्वती च मे॒ पय॑स्वती चैधि।
इष॒मूर्ज॑ मे पिन्वस्व।
ब्रह्म॒तेजो॑ मे पिन्वस्व।
क्ष॒त्रमो॑जो मे पिन्वस्व।
विशं॑ पु॒ष्टिं मे पिन्वस्व।
आयु॑र॒न्नाद्यं॑ मे पिन्वस्व।
प्र॒जां प॒शून्मै॑ पिन्वस्व ॥ 60 ॥

अ॒स्मिन् य॒ज्ञ उप॒ भूय॒ इन्नु॒ मै।
अवि॑क्षोभाय परि॒धीन्द॑धामि।
ध॒र्ता ध॒रुणो॑ धरी॒यान्।
अ॒ग्नि॒द्वेषा॑गंसि॒ निरि॒तो नु॑दातै।
विच्छि॑न्नन्नि॒ विधृ॑तीभ्याग्ं स॒पत्नान्।
जा॒तान्भ्रातृ॑व्यान्॒ ये च॑ जनि॒ष्यमा॑णाः।
वि॒शो य॒न्त्राभ्यां॑ विध॑माम्येनान्।
अ॒हग्ग् स्वाना॑मुत्त॒मोऽसानि॑ देवाः।
वि॒शो य॒न्त्रे नु॑दमा॒ने अ॒रा॑तिम्।
विश्वं॑ पा॒प्मान॒मम॑तिं दु॒र्मरा॑युम् ॥ 61 ॥

सीद॑न्ती दे॒वी सु॑कृ॒तस्य॑ लो॒के।
धृती॑ स्थो॒ विधृ॑ती॒ स्वधृ॑ती।

प्रा॒णान्म॒रि॑ धारयतम्।
 प्र॒जां म॒रि॑ धारयतम्।
 प॒शून्म॒रि॑ धारयतम्।
 अ॒यं प्र॑स्तर उ॒भय॑स्य ध॒र्ता।
 ध॒र्ता प्र॑या॒जाना॑मु॒तानू॑या॒जाना॑म्।
 स दा॑धार स॒मिधो॑ वि॒श्वरू॑पाः।
 तस्मि॒न्श्चु॒चो॒ अध्या॑सा॒दयामि॑।
 आ॒रोह॑ प॒थो जु॑हु दे॒व्याना॑न् ॥ 62 ॥

यत्र॑र्ष॒यः प्र॑थम॒जा ये पु॑रा॒णाः।
 हि॒र॑ण्यपक्षाऽजि॒रा सम्भृ॑ताङ्गा।
 वहा॑सि मा सु॒कृतां॑ यत्र॑ लो॒काः।
 अवा॒हं बा॑ध उप॒भृता॑ स॒पत्नान्॑।
 जा॒तान्भ्रातृ॑व्यान्॒ ये च॑ जनि॒ष्यमा॑णाः।
 दो॒है य॒ज्ञं सु॒दुघा॑मिव धे॒नुम्।
 अ॒हमुत्त॑रो भूयासम्।
 अध॑रे॒ मथ्स॑पत्नाः।
 यो मां वा॒चा मन॑सा दु॒र्मरा॑युः।
 हृदा॑ऽरा॒तीया॑दभि॒दास॑दग्ने ॥ 63 ॥

इ॒दम॑स्य चि॒त्तम॑ध॒रं ध्रु॑वायाः।
 अ॒हमुत्त॑रो भूयासम्।

अधरे॒ मथ्स॒पत्नाः॑ ।
 ऋष॒भोऽसि॑ शाक्वरः ।
 घृ॒ताची॑नागं सूनुः ।
 प्रि॒येण॒ नाम्ना॑ प्रि॒ये सद॑सि सीद ।
 स्यो॒नो मे॑ सीद सुषदः पृथि॒व्याम् ।
 प्रथ॑यि प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ सुव॒र्गे लो॒के ।
 दि॒वि सी॑द पृथि॒व्याम॒न्तरि॑क्षे ।
 अ॒हमुत्त॑रो भूयासम् ॥ 64 ॥

अधरे॒ मथ्स॒पत्नाः॑ ।
 इ॒यग्ग् स्थाली॑ घृ॒तस्य॑ पूर्णा ।
 अच्छि॑न्नपयाः श॒तधा॑र उ॒त्सः ।
 मा॒रु॒तेन॑ शर्म॒णा दै॒व्येन॑ ।
 य॒ज्ञोऽसि॑ स॒र्वतः॑ श्रि॒तः ।
 स॒र्वतो॒ मां भू॑तं भ॒विष्य॑च्छ्रयताम् ।
 श॒तं मे॑ सन्त्वा॒शिषः॑ ।
 स॒हस्रं॑ मे सन्तु सू॒नृताः॑ ।
 इरा॑वतीः पशु॒मतीः॑ ।
 प्र॒जाप॑तिरसि स॒र्वतः॑ श्रि॒तः ॥ 65 ॥

स॒र्वतो॒ मां भू॑तं भ॒विष्य॑च्छ्रयताम् ।
 श॒तं मे॑ सन्त्वा॒शिषः॑ ।

स॒हस्रं॑ मे सन्तु॑ सू॒नृताः॑ ।
 इरा॑वतीः पशु॒मतीः॑ ।
 इ॒दमिन्द्रि॑यम॒मृतं॑ वी॒र्यम्॑ ।
 अ॒नेनेन्द्रा॑य प॒शवो॑ऽचिकि॒त्सन् ।
 तेन॑ देवा अव॒तोप॒ माम् ।
 इ॒हेष॒मूर्जं॑ यशः॒ सह॒ ओजः॑ सनेयम् ।
 श्रु॒तं मयि॑ श्रयताम् ।
 यत्पृ॑थि॒वीमच॑र॒त्तत्प्रवि॑ष्टम् ॥ 66 ॥

येनासि॑ञ्च॒द्वल॒मिन्द्रै॑ प्र॒जाप॑तिः ।
 इ॒दं तच्छु॑क्रं मधु॒ वा॒जिनी॑वत् ।
 येनो॒परि॑ष्टा॒दधि॑नोन्महेन्द्रम् ।
 दधि॒ मां धि॑नोतु ।
 अ॒यं वे॒दः पृ॑थि॒वीमन्व॑विन्दत् ।
 गुहा॑ स॒तीं ग॒हने॑ ग॒ह्वरे॑षु ।
 स वि॑न्दतु॒ यज॑मानाय लो॒कम् ।
 अ॒च्छि॑द्रं य॒ज्ञं भू॑रि॒कर्मा॑ करोतु ।
 अ॒यं य॒ज्ञः सम॑सद॒द्धवि॑ष्मान् ।
 ऋ॒चा साम्ना॒ यजु॑षा दे॒वता॑भिः ॥ 67 ॥

तेन॑ लो॒कान्त्सूर्य॑वतो जयेम ।
 इन्द्र॑स्य स॒ख्यम॑मृ॒तत्वम॑श्याम् ।

यो नः कनीय इह कामयातै।
अस्मिन् यज्ञे यजमानाय मह्यम्।
अप तमिन्द्राग्नी भुवनान्नुदेताम्।
अहं प्रजां वीरवतीं विदेय।
अग्ने वाजजित्।
वाजं त्वा सरिष्यन्तम्।
वाजं जेष्यन्तम्।
वाजिनं वाजजितम् ॥ 68 ॥

वाजजित्यायै सम्मार्जिर्म।
अग्निमन्नादमन्नाद्याय।
उपहृतो द्यौः पिता।
उप मां द्यौः पिता ह्वयताम्।
अग्निराग्नीद्घ्रात्।
आयुषे वर्चसे।
जीवात्वै पुण्याय।
उपहृता पृथिवी माता।
उप मां माता पृथिवी ह्वयताम्।
अग्निराग्नीद्घ्रात् ॥ 69 ॥

आयुषे वर्चसे।
जीवात्वै पुण्याय।

मनो॒ ज्योति॑र्जुषता॒माज्य॑म्।
 विच्छि॑न्नं य॒ज्ञगं॑ समि॒मं द॑धातु।
 बृह॒स्पति॑स्तनुतामि॒मं नः॑।
 विश्वे॑ दे॒वा इ॒ह मा॑दयन्ताम्।
 यं ते॑ अ॒ग्र आवृ॑श्चामि।
 अ॒हं वा॑ क्षिपि॒तश्चर॑न्।
 प्र॒जां च॒ तस्य॑ मूलं॑ च।
 नी॒चैर्दे॒वा नि॒वृश्च॑त ॥ 70 ॥

अ॒ग्ने यो नो॑ऽभि॒दास॑ति।
 स॒मा॒नो यश्च॑ नि॒ष्ट्यः॑।
 इ॒ध्मस्ये॑व प्र॒क्षाय॑तः।
 मा तस्यो॑च्छे॒षि कि॒ञ्चन॑।
 यो मां॑ द्वेष्टि॑ जा॒तवे॑दः।
 यं चा॒हं द्वेष्मि॑ यश्च॒ माम्।
 सर्वा॑गु॒स्तान॑ग्ने॒ सन्द॑ह।
 याग्श्चा॒हं द्वेष्मि॑ ये च॒ माम्।
 अ॒ग्ने वा॑जजित्।
 वाजं॑ त्वा ससृ॒वाग्स॑म् ॥ 71 ॥

वाजं॑ जिगि॒वाग्स॑म्।
 वा॒जिनं॑ वा॒जजि॑तम्।

वा॒ज॒जि॒त्यायै॒ सम्मा॑र्जिम् ।
 अ॒ग्नि॑म॒न्नाद॒मन्ना॑द्याय ।
 वेदि॑र्ब॒र्हिः शृ॒त॒ग्ं ह॒विः ।
 इ॒ध्मः प॑रि॒धयः॒ सुचः॑ ।
 आज्यं॑ य॒ज्ञ ऋ॒चो य॒जुः ।
 या॒ज्याँश्च॑ वषट्का॒राः ।
 सं मे॒ सन्न॑तयो नमन्ताम् ।
 इ॒ध्म॒सन्न॑ह॒ने हु॒ते ॥ 72 ॥

दि॒वः खी॑लोऽव॒ततः॑ ।
 पृथि॒व्या अ॒ध्युत्थि॑तः ।
 तेना॑ स॒हस्र॑काण्डेन ।
 द्विष॑न्त॒ग्ं शो॒चयाम॑सि ।
 द्विष॑न्मे॒ बहु॑ शोचतु ।
 ओष॑धे॒ मो अ॒ह॒ग्ं शु॒चम् ।
 य॒ज्ञ नम॑स्ते य॒ज्ञ ।
 नमो॑ नम॑श्च ते य॒ज्ञ ।
 शि॒वेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व ।
 स्यो॒नेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व ॥ 73 ॥

सु॒भू॒तेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व ।
 ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व ।

य॒ज्ञस्य॑र्द्धि॒मनु॑ सन्ति॑ष्ठस्व।
उप॑ ते य॒ज्ञ नमः॑।
उप॑ ते न॒मः।
उप॑ ते न॒मः।
त्रि॒ष्फ॒ली क्रि॒यमा॑णानाम्।
यो न्य॒ङ्गो अ॑व॒शिष्य॑ते।
रक्ष॑सां भा॒गधे॑यम्।
आप॒स्तत्प्र॑व॒हता॑दि॒तः ॥ 74 ॥

उ॒लूख॑ले॒ मुस॑ले॒ यच्च॑ शूर्पे॑।
आ॒शि॒श्लेषं॑ दृ॒षदि॑ यत्क॒पाले॑।
अ॒व॒प्रुषो॑ वि॒प्रुषः॑ संय॑जामि।
विश्वे॑ दे॒वा ह॒विरि॑दं जु॒षन्ता॑म्।
य॒ज्ञे या॑ वि॒प्रुषः॑ सन्ति॑ ब॒ह्वीः।
अ॒ग्नौ ताः॑ सर्वाः॒ स्वि॑ष्टाः सु॒हुता॑ जुहोमि।
उ॒द्यन्न॑द्य मि॒त्रम॑हः।
स॒पत्नान्मे॑ अ॒नीन॑शः।
दि॒वैनान् वि॒द्युता॑ जहि।
नि॒म्रोच॑न्न॒धरान्कृ॑धि ॥ 75 ॥

उ॒द्यन्न॑द्य वि नो॑ भज।
पि॒ता पु॒त्रेभ्यो॑ यथा॑।

दीर्घायुत्वस्यं हेशिषे।
तस्यं नो देहि सूर्य।
उद्यन्नद्य मित्रमहः।
आरोहन्नुत्तरां दिवम्।
हृद्रोगं मम सूर्य।
हरिमाणं च नाशय।
शुकैषु मे हरिमाणम्।
रोपणाकासु दध्मसि ॥ 76 ॥

अथौ हारिद्रवेषुं मे।
हरिमाणं निदध्मसि।
उदगादयमादित्यः।
विश्वेन सहसा सह।
द्विषन्तं मम रन्धयन्।
मो अहं द्विषतो रंधम्।
यो नः शपादशपतः।
यश्च नः शपतः शपात्।
उषाश्च तस्मै निम्रुक्च।
सर्वं पापगं समूहताम् ॥ 77 ॥

यो नः सपत्नो यो रणः।
मर्तोऽभिदासन्ति देवाः।

इ॒ध्मस्यै॑व प्र॒क्षाय॑तः ।
 मा तस्यो॑च्छे॒षि किञ्च॑न ।
 अव॑सृष्टः परा॑पत ।
 श॒रो ब्रह्म॑सगं॒शितः॑ ।
 गच्छा॑मित्रा॒न्प्रवि॑श ।
 मैषां॑ कञ्च॒नोच्छि॑षः ॥ 78 ॥

पतिः॑ प्र॒जाप॑तये तप॒स्वी वा॒चा सौ॒भगा॑य प॒शून्मे॑ पि॒न्वस्व॑
 दु॒र्मरा॑युं दे॒व्याना॑न॒ग्नेऽन्तरि॑क्षेऽह॒मुत्त॑रो भूयासं
 प्र॒जाप॑तिरसि स॒र्वत॑श्श्रितः प्रविष्टं दे॒वता॑भिर्वा॒ज्जित॑
 पृथि॑वी ह्य॒यता॑म॒ग्निरा॒ग्नीध्रा॑द्वृश्चत ससृ॒वाग्स॑ग्
 हुते॑ स्यो॒नेन॑ मे सन्ति॑ष्ठस्वेतः कृधि
 दध्म॑स्यू॒हता॑म॒ष्टौ च॑ ॥ 6 ॥

सक्षे॒दं प॑श्य ।
 विध॑र्तरि॒दं प॑श्य ।
 नाके॒दं प॑श्य ।
 र॒मतिः॑ प॒निष्ठा॑ ।
 ऋ॒तं व॑र्षिष्ठम् ।
 अ॒मृता॑ या॒न्याहुः॑ ।
 सूर्यो॑ वरिष्ठो अ॒क्षभि॑र्विभाति ।
 अनु॑ द्यावा॑पृथि॒वी दे॒वपु॑त्रे ।
 दी॒क्षाऽसि॑ तप॑सो॒ योनिः॑ ।
 तपो॑ऽसि॒ ब्रह्म॑णो॒ योनिः॑ ॥ 79 ॥

ब्रह्मा॑सि॒ क्ष॒त्रस्य॒ योनिः॑ ।
क्ष॒त्रम॑स्यृ॒तस्य॒ योनिः॑ ।
ऋ॒तम॑सि॒ भूरा॑र॒भे ।
श्र॒द्धां॒ मन॑सा ।
दी॒क्षां॒ तप॑सा ।
विश्व॑स्य॒ भुव॑न॒स्याधि॑प॒त्नीम् ।
सर्वे॑ का॒मा॒ यज॑मानस्य सन्तु ।
वा॒तं प्रा॒णं॒ मन॑सा॒ऽन्वा॑र॒भाम॑हे ।
प्र॒जाप॑तिं॒ यो भुव॑नस्य गो॒पाः ।
स नो॑ मृ॒त्योस्त्रा॑यतां॒ पा॒त्वग्ं॑ह॒सः ॥ 80 ॥

ज्यो॑ग्जी॒वा ज॒राम॑शीमहि ।
इन्द्र॑ शाक्वर॒ गाय॑त्रीं प्रप॑द्ये ।
तां ते॑ यु॒नज्मि॑ ।
इन्द्र॑ शाक्वर॒ त्रिष्टु॑भं प्रप॑द्ये ।
तां ते॑ यु॒नज्मि॑ ।
इन्द्र॑ शाक्वर॒ जग॑तीं प्रप॑द्ये ।
तां ते॑ यु॒नज्मि॑ ।
इन्द्र॑ शाक्वरानुष्टु॑भं प्रप॑द्ये ।
तां ते॑ यु॒नज्मि॑ ।
इन्द्र॑ शाक्वर॒ प॒ङ्क्तिं॑ प्रप॑द्ये ॥ 81 ॥

तां तै युनज्मि।
 आऽहं दीक्षामरुहमृतस्य पत्नीम्।
 गायत्रेण छन्दसा ब्रह्मणा च।
 ऋतगं सत्येऽधायि।
 सत्यमृतेऽधायि।
 ऋतं च मे सत्यं चाभूताम्।
 ज्योतिरभूवगं सुवरगमम्।
 सुवर्गं लोकं नाकस्य पृष्ठम्।
 ब्रध्नस्य विष्टपमगमम्।
 पृथिवी दीक्षा ॥ 82 ॥

तयाऽग्निर्दीक्षया दीक्षितः।
 ययाऽग्निर्दीक्षया दीक्षितः।
 तया त्वा दीक्षया दीक्षयामि।
 अन्तरिक्षं दीक्षा।
 तया वायुर्दीक्षया दीक्षितः।
 यया वायुर्दीक्षया दीक्षितः।
 तया त्वा दीक्षया दीक्षयामि।
 द्यौर्दीक्षा।
 तयाऽऽदित्यो दीक्षया दीक्षितः।
 ययाऽऽदित्यो दीक्षया दीक्षितः ॥ 83 ॥

तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।

दिशो॑ दी॒क्षा।

तया॑ च॒न्द्रमा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः।

यया॑ च॒न्द्रमा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः।

तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।

आपो॑ दी॒क्षा।

तया॑ वरु॑णो॒ राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः।

यया॑ वरु॑णो॒ राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः।

तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।

ओष॑धयो दी॒क्षा ॥ 84 ॥

तया॑ सोमो॒ राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः।

यया॑ सोमो॒ राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः।

तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।

वाग्दी॒क्षा।

तया॑ प्रा॒णो दी॒क्षया॑ दीक्षितः।

यया॑ प्रा॒णो दी॒क्षया॑ दीक्षितः।

तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।

पृथि॒वी त्वा॑ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दीक्षताम्।

अ॒न्तरि॑क्षं त्वा॑ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दीक्षताम्।

द्यौस्त्वा॑ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दीक्षताम् ॥ 85 ॥

दि॒शंस्त्वा॑ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑न्ता॒म् ।
 आ॒प॑स्त्वा॒ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑न्ता॒म् ।
 ओ॒ष॑ध॒य॒स्त्वा॑ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑न्ता॒म् ।
 वा॒क्त्वा॑ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑ता॒म् ।
 ऋ॒च॑स्त्वा॒ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑न्ता॒म् ।
 सा॒मा॑नि॒ त्वा॑ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑न्ता॒म् ।
 य॒जू॑र्ग॒षि॒ त्वा॑ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑न्ता॒म् ।
 अ॒ह॑श्च॒ रा॒त्रि॑श्च ।
 कृ॒षि॑श्च॒ वृ॒ष्टि॑श्च ।
 त्वि॒षि॑श्चा॒प॑चि॒ति॒श्च ॥ 86 ॥

आ॒प॒श्चौ॒ष॑ध॒य॒श्च ।
 ऊ॒र्क्च॑ स॒नृ॒ता॑ च ।
 ता॒स्त्वा॑ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑न्ता॒म् ।
 स्वे॒ द॒क्षे॑ द॒क्ष॑पि॒ते॒ह॒ सी॑द ।
 दे॒वा॒ना॒ग्ं सु॒म्नो॑ म॒ह॒ते॒ र॒णा॑य ।
 स्वा॒स॒स्थ॑स्त॒नु॒वा॒ संवि॑श॒स्व ।
 पि॒ते॒वैधि॑ स॒न॒व॒ आ॒सु॑शे॒वः ।
 शि॒वो॒ मां शि॒व॒मा॒वि॑श ।
 स॒त्यं॑ मं आ॒त्मा॑ ।
 श्र॒द्धा॒ मेऽक्षि॑तिः ॥ 87 ॥

तपो॑ मे प्रति॒ष्ठा।
 स॒वि॒तृ॒प्र॒सू॒ता मा॒ दि॒शो॑ दी॒क्षय॑न्तु।
 स॒त्यम॑स्मि।
 अ॒हं त्वद॑स्मि॒ मद॑सि॒ त्वमे॒तत्।
 ममा॑सि॒ योनि॑स्तव॒ योनि॑रस्मि।
 ममै॒व स॒न्वह॑ ह॒व्या॒न्य॒ग्ने।
 पु॒त्रः पि॒त्रे लो॑क॒कृ॒ञ्जा॒तवे॑दः।
 आ॒जु॒ह्वानः॑ सु॒प्रती॑कः पु॒रस्ता॑त्।
 अ॒ग्ने स्वां॑ योनि॒मासी॑द सा॒ध्या।
 अ॒स्मिन्ध॑स॒धस्थे॑ अ॒ध्युत्त॑रस्मिन् ॥ 88 ॥

विश्वे॑ देवा॒ यज॑मानश्च सीदत।
 एक॑मि॒षे वि॒ष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
 द्वे ऊ॒र्जे वि॒ष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
 त्री॒णि व्र॑ताय॒ विष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
 च॒त्वारि॑ मा॒यो भ॑वाय॒ विष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
 पञ्च॑ प॒शुभ्यो॑ वि॒ष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
 षड्रा॒यस्पो॑षाय॒ विष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
 स॒प्त स॒प्तभ्यो॑ हो॒त्राभ्यो॑ वि॒ष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
 सखा॑यः स॒प्तप॑दा अभूम।
 स॒ख्यं ते॑ ग॒मेय॑म् ॥ 89 ॥

स॒ख्यात्ते॒ मा यो॑षम्।
 स॒ख्यान्मे॒ मा यो॑ष्ठाः।
 साऽसिं॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये।
 तस्या॑स्ते पृथि॒वी पादः॑।
 साऽसिं॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये।
 तस्या॑स्तेऽन्तरि॑क्षं पादः।
 साऽसिं॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये।
 तस्या॑स्ते द्यौः पादः।
 साऽसिं॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये।
 तस्या॑स्ते दि॒शः पादः॑ ॥ 90 ॥

प॒रोर॑जास्ते प॒ञ्चमः॑ पादः।
 सा न॒ इष॑मूर्जं धु॒क्ष्व।
 तेजं॑ इन्द्रि॒यम्।
 ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम॒न्नाद्य॑म्।
 विमि॑मे त्वा॒ पय॑स्वतीम्।
 दे॒वानां॑ धे॒नुगं॑ सु॒दुघा॑मन॒पस्फुर॑न्तीम्।
 इन्द्रः॑ सोमं॑ पिबतु।
 क्षेमो॑ अस्तु नः।
 इ॒मां न॑राः कृणु॒त वेदि॑मेत्यं।
 वसु॑मतीगं रु॒द्रव॑न्तीमादि॒त्यव॑न्तीम् ॥ 91 ॥

वर्ष्मन्दि॒वः।
 नाभां॑ पृथि॒व्याः।
 यथाऽयं॑ यज॑मानो॒ न रिष्ये॑त्।
 दे॒वस्य॑ सवि॒तुः स॒वे।
 चतुः॑ शिखण्डा युव॒तिः सु॒पेशाः॑।
 घृत॑प्रतीका॒ भुव॑नस्य॒ मध्ये॑।
 तस्याग्ं॑ सु॒पर्णावधि॑ यौ निवि॑ष्टौ।
 तयोर्दे॒वानामधि॑ भाग॒धेय॑म्।
 अप॒ जन्य॑ भ॒यं नु॑द।
 अप च॒क्राणि॑ वर्तय।
 गृह॑गं सोम॑स्य गच्छ॒तम्।
 न वा उ॑वे॒तन्मि॑यसे॒ न रि॑ष्यसि।
 दे॒वाग्ं इ॒देषि॑ पृथि॒भिः सु॒गेभिः॑।
 यत्र॑ यन्ति॑ सु॒कृतो॒ नापि॑ दुष्कृतः॑।
 तत्र॑ त्वा दे॒वः स॑वि॒ता द॑धातु ॥ 92 ॥

ब्रह्म॑णो॒ योनि॑रग॒हंसः॑ प॒ङ्क्तिं॑ प्रपद्ये दी॒क्षा
 यया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒क्षया॑ दी॒क्षित॑स्तया॑ त्वा दी॒क्षया॑
 दी॒क्षया॑म्योष॑धयो दी॒क्षा द्यौस्त्वा॑
 दी॒क्षमा॑णमनु॒दीक्षता॑मप॑चिति॒श्चाऽक्षि॑तिरु॒त्तर॑स्मिन्गमेयं
 दिशः॑ पादं आदि॒त्यव॑र्तीं वर्तय॒ पञ्च॑ च ॥ 7 ॥

यदस्य पारे रजसः।
 शुक्रं ज्योतिरजायत।
 तन्नः पर्षदति द्विषः।
 अग्ने वैश्वानर स्वाहा।
 यस्माद्द्वीषाऽवाशिष्ठाः।
 ततो नो अभयं कृधि।
 प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृड।
 नमो रुद्राय मीढुषे।
 यस्माद्द्वीषा न्यषदः।
 ततो नो अभयं कृधि ॥ 93 ॥

प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृड।
 नमो रुद्राय मीढुषे।
 उदुस्र तिष्ठ प्रतितिष्ठ मा रिषः।
 मेमं यज्ञं यजमानं च रीरिषः।
 सुवर्गे लोके यजमानं हि धेहि।
 शं न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे।
 यस्माद्द्वीषाऽवेपिष्ठाः पलायिष्ठाः समज्ञास्थाः।
 ततो नो अभयं कृधि।
 प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृड।
 नमो रुद्राय मीढुषे ॥ 94 ॥

य इ॒दम॑कः।
तस्मै॑ नमः।
तस्मै॑ स्वाहा॑।
न वा उ॑ वे॒तन्मि॑यसे।
आशा॑नां त्वा॒ विश्वा॒ आशाः॑।
य॒ज्ञस्य॑ हि स्थ ऋ॒त्वियौ॑।
इन्द्रा॑ग्नी॒ चेत॑नस्य च।
हु॒ताहु॒तस्य॑ तृप्य॒तम्।
अहु॑तस्य हु॒तस्य॑ च।
हु॒तस्य॑ चाहु॒तस्य॑ च।
अहु॑तस्य हु॒तस्य॑ च।
इन्द्रा॑ग्नी अ॒स्य सोम॑स्य।
वी॒तं पि॑बतं जु॒षेथा॑म्।
मा यज॑मानं॒ तमो॑ विदत्।
म॒र्त्विजो॑ मो इ॒माः प्र॒जाः।
मा यः सोम॑मि॒मं पि॑बात्।
सग॑ंसृष्टमु॒भयं॑ कृतम् ॥ 95 ॥

कृधि॑ मी॒दुषेऽहु॑तस्य स॒प्त च॑ ॥ 8 ॥

अ॒ना॒गस॑स्त्वा व॒यम्।
इन्द्रे॑ण॒ प्रेषि॑ता॒ उप॑।

वा॒युष्टे॑ अ॒स्त्वगं॑श॒भूः।
मि॒त्रस्ते॑ अ॒स्त्वगं॑श॒भूः।
वरु॑णस्ते अ॒स्त्वगं॑श॒भूः।
अपां॑ क्षया॒ ऋत॑स्य गर्भाः।
भुव॑नस्य गोपाः॒ श्येना॑ अतिथयः।
पर्व॑तानां ककुभः प्र॒युतो॑ नपातारः।
व॒श्रुनेन्द्र॑ग्ं ह्ययत।
घोषे॑णामी॒वाग्श्चा॑तयत ॥ 96 ॥

यु॒क्ताः स्थ॒ वह॑त।
दे॒वा ग्रा॑वा॒ण इन्द्रु॑रिन्द्र॒ इत्य॑वादिषुः।
एन्द्र॑मचुच्यवुः पर॒मस्याः॑ परा॒वतः॑।
आऽस्मा॑त्स॒धस्था॑त्।
ओरोर॑न्तरि॒क्षात्।
आ सु॑भू॒तम॑सुषवुः।
ब्र॒ह्मव॑र्च॒सं म॒ आऽसु॑षवुः।
स॒मरे॑ रक्षाग्॒स्यव॑धिषुः।
अप॑हतं ब्रह्म॒ज्यस्य॑।
वाक्च॑ त्वा॒ मन॑श्च श्रीणीताम् ॥ 97 ॥

प्रा॒णश्च॑ त्वाऽपा॒नश्च॑ श्रीणीताम्।
चक्षु॑श्च त्वा॒ श्रोत्रं॑ च श्रीणीताम्।

दक्षश्च त्वा बलं च श्रीणीताम्।
 ओजश्च त्वा सहश्च श्रीणीताम्।
 आयुश्च त्वा जरा च श्रीणीताम्।
 आत्मा च त्वा तनूश्च श्रीणीताम्।
 शृतोऽसि शृतं कृतः।
 शृताय त्वा शृतेभ्यस्त्वा।
 यमिन्द्रमाहुर्वरुणं यमाहुः।
 यं मित्रमाहुर्यमुं सत्यमाहुः ॥ 98 ॥

यो देवानां देवतमस्तपोजाः।
 तस्मै त्वा तेभ्यस्त्वा।
 मयि त्यदिन्द्रियं महत्।
 मयि दक्षो मयि क्रतुः।
 मयि धायि सुवीर्यम्।
 त्रिशुग्घर्मो विभातु मे।
 आकूत्या मनसा सह।
 विराजा ज्योतिषा सह।
 यज्ञेन पयसा सह।
 तस्य दोहमशीमहि ॥ 99 ॥

तस्य सुम्नमशीमहि।
 तस्य भक्षमशीमहि।

वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यतु।
मित्रो जनान्प्रसमित्र।
यस्मान्न जातः परो अन्यो अस्ति।
य आविवेश भुवनानि विश्वा।
प्रजापतिः प्रजया संविदानः।
त्रीणि ज्योतीर्गृषि सचते सषोडशी।
एष ब्रह्मा य ऋत्वियः।
इन्द्रो नाम श्रुतो गणे ॥ 100 ॥

प्र ते महे विदथेऽशगंसिषगुं हरीं।
य ऋत्वियः प्र ते वन्वे।
वनुषो हर्यतं मदम्।
इन्द्रो नाम घृतं न यः।
हरिभिश्चारु सेचते।
श्रुतो गण आ त्वा विशन्तु।
हरिवर्षसं गिरः।
इन्द्राधिपतेऽधिपतिस्त्वं देवानामसि।
अधिपतिं माम्।
आयुष्मन्तं वर्चस्वन्तं मनुष्येषु कुरु ॥ 101 ॥

इन्द्रश्च सम्राड्वरुणश्च राजा।
तौ ते भक्षं चक्रतुरग्र एतम्।

तयो॒रनु॑ भ॒क्षं भ॑क्षयामि।
 वाग्जु॑षा॒णा सोम॑स्य तृप्यतु।
 प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वक॑र्मा।
 तस्य॑ मनो॑ दे॒वं य॒ज्ञेन॑ राध्यासम्।
 अ॒र्थे गा अ॒स्य ज॑हितः।
 अ॒व॒सान॑पतेऽव॒सानं॑ मे विन्द।
 नमो॑ रु॒द्राय॑ वास्तो॒ष्पत॑ये।
 आय॑ने वि॒द्रव॑णे ॥ 102 ॥

उ॒द्याने॑ यत्प॒राय॑णे।
 आ॒व॒र्तने॑ वि॒वर्त॑ने।
 यो गो॑पा॒यति॑ तग्ं हु॒वे।
 यान्य॑पा॒मित्या॒न्यप्र॑तीत्तान्यस्मि॑।
 य॒मस्य॑ ब॒लिना॑ चरा॑मि।
 इ॒हैव सन्तः॑ प्रति॒ तद्या॑तयामः।
 जी॒वा जी॒वेभ्यो॑ निह॑राम ए॒नत्।
 अ॒नृणा॑ अ॒स्मिन्न॑नृणाः पर॑स्मिन्।
 तृती॑ये लो॒के अ॑नृणाः स्या॑म।
 ये दे॑व॒याना॑ उ॒त पि॑तृयाणाः ॥ 103 ॥

सर्वा॑न्प॒थो अ॑नृणा आ॒क्षी॑येम।
 इ॒दमू॑नुः श्रेयो॑ऽव॒सान॑माग॑न्म।

शिवे नो द्यावापृथिवी उभे इमे।
 गोमद्धनवदश्ववदूर्जस्वत्।
 सुवीरा वीरैरनु सञ्चरेम।
 अर्कः पवित्रगुं रजसो विमानः।
 पुनाति देवानां भुवनानि विश्वा।
 द्यावापृथिवी पयसा संविदाने।
 घृतं दुहाते अमृतं प्रपीने।
 पवित्रमर्को रजसो विमानः।
 पुनाति देवानां भुवनानि विश्वा।
 सुवर्ज्योतिर्यशो महत्।
 अशीमहि गाधमुत प्रतिष्ठाम् ॥ 104 ॥

चातयत् श्रीणीतागुं सत्यमाहुरशीमहि गुणे कुरु विद्रवणे
 पितृयाणां अर्को रजसो विमानस्त्रीणि च ॥ 9 ॥

उदस्तांफसीथ्सविता मित्रो अर्यमा।
 सर्वानमित्रानवधीद्युगेन।
 बृहन्तं मामंकरद्वीरवन्तम्।
 रथन्तरे श्रयस्व स्वाहा पृथिव्याम्।
 वामदेव्ये श्रयस्व स्वाहाऽन्तरिक्षे।
 बृहति श्रयस्व स्वाहा दिवि।
 बृहता त्वोपस्तभ्रोमि।

आ त्वा॑ ददे॒ यश॑से वी॒र्या॑य च।
 अ॒स्मास्व॑घ्निया यू॒यं द॑धाथेन्द्रि॒यं प॑यः।
 यस्ते॑ द्र॒प्सो यस्त॑ उद॒र्षः ॥ 105 ॥

दै॒व्यः के॒तुर्वि॑श्वं॒ भुव॑नमावि॒वेश॑।
 स नः॑ पा॒ह्यरि॑ष्ट्यै॒ स्वाहा॑।
 अनु॑ मा॒ सर्वो॑ य॒ज्ञोऽय॑मेतु।
 विश्वे॑ दे॒वा म॒रुतः॑ सामा॒र्कः।
 आ॒प्रिय॑श्छन्दागंसि नि॒विदो॑ यजूगं॑षि।
 अ॒स्यै पृ॑थि॒व्यै यद्य॑ज्ञियम्।
 प्र॒जाप॑तेर्व॒र्तनि॑मनु॒वर्त॑स्व।
 अनु॑ वी॒रैरनु॑राध्याम॒ गोभिः॑।
 अन्व॑श्चै॒रनु॑ स॒र्वैरु॑ पु॒ष्टैः।
 अनु॑ प्र॒जया॑ऽन्विन्द्रि॒येण॑ ॥ 106 ॥

दे॒वा नो॑ य॒ज्ञमृ॑जुधा न॒यन्तु॑।
 प्रति॑ क्ष॒त्रे प्रति॑ तिष्ठामि रा॒ष्ट्रे।
 प्रत्य॑श्वेषु॒ प्रति॑तिष्ठामि॒ गोषु॑।
 प्रति॑ प्र॒जायां॑ प्रति॑तिष्ठामि॒ भव्यै॑।
 विश्व॑म॒न्याऽभि॑वावृधे।
 तद॒न्यस्या॑मधि॑श्रि॒तम्।
 दि॒वे च॑ वि॒श्वक॑र्मणे।

पृथिव्यै चाकरन्नमः।
अस्कान्द्यौः पृथिवीम्।
अस्कानृषभो युवा गाः ॥ 107 ॥

स्कन्नेमा विश्वा भुवना।
स्कन्नो यज्ञः प्रजनयतु।
अस्कानजनि प्राजनि।
आस्कन्नाज्जायते वृषां।
स्कन्नात्प्रजनिषीमहि।
ये देवा येषामिदं भागधेयं बभूव।
येषां प्रयाजा उतानूयाजाः।
इन्द्रज्येष्ठेभ्यो वरुणराजभ्यः।
अग्निहोतृभ्यो देवेभ्यः स्वाहा।
उत त्या नो दिवा मतिः ॥ 108 ॥

अदितिरूत्याऽऽगमत्।
सा शन्ताची मयस्करत्।
अप स्निधः।
उत त्या दैव्या भिषजा।
शं नस्करतो अश्विना।
यूयातामस्मद्रपः।
अप स्निधः।

शम॑ग्नि॒रग्नि॑भि॒स्करत् ।
शं न॑स्तपतु॒ सूर्यः॑ ।
शं वा॑तो॒ वात्व॑र॒पाः ॥ 109 ॥

अप॑ स्नि॒धः ।
तदि॑त्प॒दं न वि॑चिकेत वि॒द्वान् ।
यन्मृ॑तः पुन॑र॒प्येति॑ जी॒वान् ।
त्रि॒वृद्ध॑द्भुवनस्य रथ॒वृत् ।
जी॒वो गर्भो॑ न मृ॒तः स जी॑वात् ।
प्रत्य॑स्मै॒ पिपी॑षते ।
विश्वा॑नि वि॒दुषे॑ भर ।
अ॒र॒ङ्ग॒माय॑ जग्म॒वे ।
अप॑श्चाद्द॒ध्वने॒ नरे॑ ।
इन्दु॑रिन्दुमवा॒गात् ।
इन्दो॑रिन्द्रो॒ऽपात् ।
तस्य॑ त इन्द्र॒विन्द्र॑पीतस्य॒ मधु॑मतः ।
उप॑हू॒तस्यो॑प॒हूतो॑ भक्षयामि ॥ 110 ॥

उ॒द॒र॒ष इन्द्रि॑येण॒ गा म॒तिर॑र॒पा अ॑गा॒त्त्रीणि॑ च ॥ 10 ॥

ब्रह्म॑ प्रति॒ष्ठा मन॑सो॒ ब्रह्म॑ वा॒चः ।
ब्रह्म॑ य॒ज्ञाना॑ग्ं ह॒विषा॑माज्य॒स्य ।
अति॑रिक्तं॒ कर्म॑णो॒ यच्च॑ ही॒नम् ।

य॒ज्ञः प॒र्वाणि प्र॒तिर॒न्नैति क॒ल्पय॑न्न।
 स्वाहा॑कृताऽऽहु॑तिरेतु दे॒वान्।
 आश्रा॑वितम॒त्याश्रा॑वितम्।
 वष॑ट्कृतम॒त्यनू॑क्तं च य॒ज्ञे।
 अति॑रिक्तं क॒र्मणो॒ यच्च॑ ही॒नम्।
 य॒ज्ञः प॒र्वाणि प्र॒तिर॒न्नैति क॒ल्पय॑न्न।
 स्वाहा॑कृताऽऽहु॑तिरेतु दे॒वान् ॥ 111 ॥

यद्वो॑ दे॒वा अति॑पा॒दया॑नि।
 वा॒चा चि॒त्रय॑तं दे॒व हे॒डन॑म्।
 अ॒रा॒यो अ॒स्माग्ं अ॒भिदु॑च्छुना॒यते॑।
 अ॒न्यत्रा॒स्मन्म॑रु॒तस्त॑न्निधे॒तन।
 त॒तं म॒ आप॑स्तदु॒ ताय॑ते पु॒नः।
 स्वादि॑ष्ठा धी॒तिरु॒चथा॑य शस्यते।
 अ॒यग्ं स॑मु॒द्र उ॒त वि॒श्वभे॑षजः।
 स्वाहा॑कृतस्य॒ समु॑तृष्णुतर्भुवः।
 उद्व॒यं तम॑स॒स्परि॑।
 उदु॒त्यं चि॒त्रम् ॥ 112 ॥

इ॒मं मे॑ वरु॒ण तत्त्वा॑ यामि।
 त्वं नो॑ अ॒ग्ने स त्वं नो॑ अ॒ग्ने।
 त्वम॑ग्ने अ॒याऽसि॑ प्रजा॑पते।

इ॒मं जी॒वेभ्यः॑ परि॒धिं द॑धामि।
 मै॒षां नु॑ गा॒दप॑रो अ॒र्धमे॒तम्।
 श॒तं जी॑वन्तु श॒रदः॑ पु॒रूचीः॑।
 ति॒रो मृ॒त्युं द॑धतां पर्व॒तेन।
 इ॒ष्टेभ्यः॑ स्वाहा वष॒डनि॑ष्टेभ्यः स्वाहा॑।
 भे॒षजं॑ दुरि॒ष्ट्यै स्वाहा॑ निष्कृ॒त्यै स्वाहा॑।
 दौ॒रा॒र्ध्यै स्वाहा॑ दै॒वीभ्य॑स्त॒नूभ्यः॑ स्वाहा॑ ॥ 113 ॥

ऋ॒द्ध्यै स्वाहा॑ समृ॒द्ध्यै स्वाहा॑।
 यत॑ इन्द्र॒ भया॑महे।
 ततो॑ नो॒ अभ॑यं कृधि।
 मघ॑वञ्छृ॒ग्धि तव॑ तन्न॒ ऊ॒तयै॑।
 वि द्वि॒षो वि॑ मृ॒धो ज॑हि।
 स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्प॑तिः।
 वृ॒त्रहा॑ विमृ॒धो व॑शी।
 वृ॒षेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु नः।
 स्व॒स्ति॒दा अ॑भयङ्क॒रः।
 आ॒भिर्गी॒र्भिर्य॑दतो॑ न ऊ॒नम् ॥ 114 ॥

आप्या॑यय हरि॒वो वर्ध॑मानः।
 य॒दा स्तो॒तृभ्यो॑ म॒हि गो॒त्रा रु॒जासि॑।
 भू॒यिष्ठ॑भाजो॒ अध॑ ते स्याम।

अनाज्ञातं यदाज्ञातम्।
 यज्ञस्य क्रियते मिथुं।
 अग्ने तदस्य कल्पय।
 त्वग्ं हि वेत्थं यथातथम्।
 पुरुषसम्मितो यज्ञः।
 यज्ञः पुरुषसम्मितः।
 अग्ने तदस्य कल्पय।
 त्वग्ं हि वेत्थं यथातथम्।
 यत्पाकत्रा मनसा दीनदक्षा न।
 यज्ञस्य मन्वते मर्तासः।
 अग्निष्टद्धोतां ऋतुविद्विजानन्।
 यजिष्ठो देवाग्ं ऋतुशो यजाति ॥ 115 ॥

देवाग्श्चित्रं तनूभ्यस्स्वाहोनं पुरुषसम्मितोऽग्ने
 तदस्य कल्पय पञ्च च ॥ 11 ॥

यद्देवा देवहेडनम्।
 देवासश्चकृमा वयम्।
 आदित्यास्तस्मान्मा मुञ्चत।
 ऋतस्यर्तेन मामुत।
 देवां जीवनकाम्या यत्।
 वाचाऽनृतमूदिम।

अग्निर्मा तस्मादेनसः।
 गार्हपत्यः प्रमुञ्चतु।
 दुरिता यानि चकृम।
 करोतु मामनेनसम् ॥ 116 ॥

ऋतेन द्यावापृथिवी।
 ऋतेन त्वग्ं सरस्वति।
 ऋतान्मा मुञ्चताग्ंहसः।
 यदन्यकृतमारिम।
 सजातशग्ंसादुत वा जामिशग्ंसात्।
 ज्यायंसः शग्ंसादुत वा कनीयसः।
 अनज्ञातं देवकृतं यदेनः।
 तस्मात्त्वमस्माञ्जातवेदो मुमुग्धि।
 यद्वाचा यन्मनसा।
 बाहुभ्यामूरुभ्यामष्टीवद्भ्याम् ॥ 117 ॥

शिश्रैर्यदनृतं चकृमा वयम्।
 अग्निर्मा तस्मादेनसः।
 यद्धस्ताभ्यां चकर किल्बिषाणि।
 अक्षाणां वृग्रुमुपजिघ्रमानः।
 दूरेपश्या च राष्ट्रभृच्च।
 तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि।

अदी॑व्य॒नृ॒णं॑ यद॒हं च॒कार॑ ।
यद्वा॑ऽदा॑स्यन्थ्सञ्ज॒गारा॑ जने॑भ्यः ।
अ॒ग्नि॒र्मा॒ तस्मा॑दे॒नसः॑ ।
यन्मयि॑ मा॒ता गर्भे॑ स॒ति ॥ 118 ॥

ए॒नश्च॒कार॑ यत्पि॒ता ।
अ॒ग्नि॒र्मा॒ तस्मा॑दे॒नसः॑ ।
यदा॑ पि॒पेषं॑ मा॒तरं॑ पि॒तर॑म् ।
पु॒त्रः प्र॑मु॒दितो॑ ध॒यन् ।
अहि॑गंसि॒तौ पि॒तरौ॑ मया॒ तत् ।
तद॑ग्रे॒ अनृ॑णो भ॒वामि॑ ।
यद॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीमु॑त द्याम् ।
यन्मा॒तरं॑ पि॒तरं॑ वा जिहि॑गंसि॒म ।
अ॒ग्नि॒र्मा॒ तस्मा॑दे॒नसः॑ ।
यदा॑शसा॑ नि॒शसा॑ यत्प॑रा॒शसा॑ ॥ 119 ॥

यदे॒नश्च॑कृ॒मा नू॑त॒नं यत्पु॑रा॒णम् ।
अ॒ग्नि॒र्मा॒ तस्मा॑दे॒नसः॑ ।
अति॑क्रामामि॒ दुरि॑तं॒ यदे॒नः ।
जहा॑मि रि॒प्रं प॑र॒मे स॒धस्थे॑ ।
यत्र॑ यन्ति॑ सु॒कृतो॑ नापि॑ दु॒ष्कृतः॑ ।
तमारो॑हामि सु॒कृतां॑ नु लो॒कम् ।

त्रि॒ते दे॒वा अ॑मृ॒जतै॒तदे॑नः ।
 त्रि॒त ए॒तन्म॑नु॒ष्येषु॑ मामृ॒जे ।
 ततो॑ मा॒ यदि॑ किञ्चि॑दान॒शे ।
 अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॑दे॒नसः॑ ॥ 120 ॥

गा॒र्ह॑प॒त्यः प्र॑मुञ्चतु ।
 दु॒रि॒ता या॑नि च॒कृ॒म ।
 क॒रोतु॑ मा॒मने॑न॒सम् ।
 दि॒वि जा॒ता अ॒प्सु जा॒ताः ।
 या जा॒ता ओष॑धी॒भ्यः ।
 अथो॒ या अ॑ग्नि॒जा आपः॑ ।
 ता नः॑ शु॒न्धन्तु॑ शु॒न्धनीः॑ ।
 यदापो॑ न॒क्तं दु॑रि॒तं च॑रा॒म ।
 यद्वा॒ दिवा॑ नू॒तनं॑ यत्पु॒राण॑म् ।
 हि॒र॑ण्यव॒र्णास्त॑त॒ उत्पु॑नी॒त नः॑ ।
 इ॒मं मे॑ वरु॒ण त॑त्त्वा॒ यामि॑ ।
 त्वं नो॑ अ॒ग्ने स॒ त्वं नो॑ अ॒ग्ने ।
 त्वम॑ग्ने अ॒याऽसि॑ ॥ 121 ॥

अ॒ने॒नसं॑म॒ष्टीव॑द्भ्याग्ं स॒ति पं॑रा॒शसा॑ऽऽन॒शैऽग्नि॑र्मा
 तस्मा॑दे॒नसः॑ पु॒नीत॑ न॒स्त्रीणि॑ च ॥ 12 ॥

यद्दे॒वा दे॒वा ऋ॒तेन॑ स॒जात॑श॒गुंसा॒द्यद्वा॒चा
यद्ध॒स्ताभ्या॑मदी॒व्यं य॒न्मरि॑ मा॒ता यदा॑ पि॒पेषु॑
यद॒न्तरि॑क्षं॒ यदा॒शसा॑ऽति॒क्रामा॑मि त्रि॒ते दे॒वा दि॒वि जा॒ता
अ॒प्सु जा॒ता यदा॑पं इ॒मं मे॑ वरुण॒ तत्त्वा॑ या॒मि त्वन्नो॑
अ॒ग्ने स त्वन्नो॑ अ॒ग्ने त्वम॑ग्ने अ॒याऽसि॑ ॥

यत्ते॒ ग्राव॑णां चिच्छि॒दुः सोम॑ राजन् ।
प्रि॒याण्यङ्गा॑नि॒ स्वधि॑ता॒ परू॑र्ग॒षि ।
तथ्स॒न्ध॒थ्स्वाज्ये॑नो॒त वर्ध॑यस्व ।
अ॒ना॒गसो॑ अध॒मिथ्सं॑क्षये॒म ।
यत्ते॒ ग्रावा॑ बा॒हुच्यु॑तो॒ अचु॑च्यवुः ।
नरो॒ यत्ते॑ दु॒दुहु॑र्दक्षि॒णेन॑ ।
तत्त॒ आप्या॑यतां॒ तत्ते॑ ।
निष्ट्या॑यतां दे॒व सोम॑ ।
यत्ते॒ त्वचं॑ बिभि॒दुर्यच्च॑ योनि॑म् ।
यदा॒स्थाना॑त्प्रच्यु॒तो वे॑न॒सि॒ त्मना॑ ॥ 122 ॥

त्वया॒ तथ्सो॑म गु॒प्तम॑स्तु नः ।
सा नः॑ स॒न्धाऽस॑त्पर॒मे व्यो॑मन् ।
अहा॒च्छरी॑रं॒ पय॑सा स॒मेत्य॑ ।
अ॒न्योऽन्यो॑ भवति॒ वर्णो॑ अस्य ।
तस्मि॑न्व॒यमु॑प॒हृता॑स्तव॒ स्मः ।
आ नो॑ भज॒ सद॑सि वि॒श्वरू॑पे ।

नृचक्षाः सोमं उत शुश्रुगंस्तु।
 मा नो विहासीद्विरं आवृणानः।
 अनांगास्तनुवो वावृधानः।
 आ नो रूपं वहतु जायमानः ॥ 123 ॥

उपक्षरन्ति जुह्वो घृतेन।
 प्रियाण्यङ्गानि तव वर्धयन्तीः।
 तस्मै ते सोम नम इद्वषट्च।
 उप मा राजन्ध्रसुकृते ह्वयस्व।
 सं प्राणापानाभ्यागं समु चक्षुषा त्वम्।
 सग्ग् श्रोत्रेण गच्छस्व सोम राजन्।
 यत्त आस्थितगं शमु तत्तै अस्तु।
 जानीतान्नः सङ्गमने पथीनाम्।
 एतं जानीतात्परमे व्योमन्।
 वृकाः सधस्था विद रूपमस्य ॥ 124 ॥

यदा गच्छात्पथिभिर्देवयानैः।
 इष्टापूर्ते कृणुतादाविरस्मै।
 अरिष्टो राजन्नगदः परैहि।
 नमस्ते अस्तु चक्षसे रघूयते।
 नाकमारोह सह यजमानेन।
 सूर्यं गच्छतात्परमे व्योमन्।

अभूद्दे॒वः सं॒वि॒ता व॒न्द्यो नु नः॑ ।
 इ॒दानी॒महं॑ उ॒प॒वा॒च्यो नृ॒भिः ।
 वि॒ यो रत्ना॒ भज॑ति॒ मान॒वेभ्यः॑ ।
 श्रेष्ठं॑ नो॒ अत्र॒ द्रवि॑णं॒ यथा॒ दध॑त् ।
 उप॑ नो मि॒त्रावरु॑णावि॒हाव॑न्तम् ।
 अ॒न्वादी॑ध्याथामि॒ह नः॑ सखाया ।
 आ॒दि॒त्यानां॑ प्रसि॒तिर् हे॒तिः ।
 उ॒ग्रा श॒तापा॑ष्ठा घृ॒ विषा॒ परि॑णो वृणक्तु ।
 आ॒प्याय॑स्व सं॒ तै ॥ 125 ॥

त्मना॒ जाय॑मानोऽस्य॒ दध॑त्पञ्च॑ च ॥ 13 ॥

यद्दि॑दी॒क्षे मन॑सा॒ यच्च॑ वा॒चा ।
 यद्वा॑ प्रा॒णैश्चक्षु॑षा॒ यच्च॑ श्रोत्रेण ।
 यद्रे॑त॒सा मि॒थुने॑नाप्या॒त्मना॑ ।
 अ॒द्भ्यो लो॒का द॑धिरे॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यम् ।
 शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो वि॒मोच॑नीः ।
 आपो॑ विमो॒क्त्वीर्म॑यि॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यम् ।
 यदृ॒चा साम्ना॒ यजु॑षा ।
 प॒शूनां॑ चर्मन् ह॒विषा॑ दिदी॒क्षे ।
 यच्छ॑न्दोभि॒रोष॑धीभिर्व॒नस्प॑तौ ।
 अ॒द्भ्यो लो॒का द॑धिरे॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यम् ॥ 126 ॥

शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो वि॒मोच॑नीः।
 आपो॑ वि॒मोक्त्वा॑र्मयि॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यम्।
 येन॑ ब्र॒ह्म येन॑ क्ष॒त्रम्।
 येनैन्द्रा॑ग्नी प्र॒जाप॑तिः सोमो वरु॑णो येन॑ राजा॑।
 विश्वे॑ दे॒वा ऋष॑यो॒ येन॑ प्रा॒णाः।
 अ॒द्भ्यो लो॒का द॑धिरे॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यम्।
 शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो वि॒मोच॑नीः।
 आपो॑ वि॒मोक्त्वा॑र्मयि॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यम्।
 अ॒पां पु॑ष्प॒मस्यो॑ष॒धीना॑गुं रसः॑।
 सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑ ॥ 127 ॥

अ॒ग्नेः प्रि॒यत॑मगुं ह॒विः स्वाहा॑।
 अ॒पां पु॑ष्प॒मस्यो॑ष॒धीना॑गुं रसः॑।
 सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑।
 इन्द्र॑स्य प्रि॒यत॑मगुं ह॒विः स्वाहा॑।
 अ॒पां पु॑ष्प॒मस्यो॑ष॒धीना॑गुं रसः॑।
 सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑।
 विश्वे॑षां दे॒वानां॑ प्रि॒यत॑मगुं ह॒विः स्वाहा॑।
 व॒यगुं॑ सोम॒ व्र॒ते तव॑।
 मन॑स्त॒नूषु॑ पिप्र॑तः।
 प्र॒जाव॑न्तो अशीमहि ॥ 128 ॥

दे॒वेभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
 सो॒म्येभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
 क॒व्येभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
 दे॒वांस॑ इ॒ह मा॑दयध्वम् ।
 सो॒म्यांस॑ इ॒ह मा॑दयध्वम् ।
 क॒व्यांस॑ इ॒ह मा॑दयध्वम् ।
 अन॑न्तरिताः पि॒तरः॑ सो॒म्याः सो॑मपी॒थात् ।
 अपै॑तु मृ॒त्युर॒मृतं॑ न॒ आग॑न् ।
 वै॒व॒स्व॒तो नो॒ अभ॑यं कृणोतु ।
 प॒र्णं वन॑स्पते॒रिव ॥ 129 ॥

अ॒भि नः॑ शी॒यता॑गं र॒यिः ।
 सच॑तान्नः शची॒पतिः॑ ।
 परं॑ मृ॒त्यो अनु॑परे॒हि प॒न्था॑म् ।
 यस्ते॒ स्व इ॒तरो॑ दे॒व्याना॑त् ।
 चक्षु॑ष्मते शृण्व॒ते ते॑ ब्रवीमि ।
 मा नः॑ प्र॒जागं॑ री॒रिषो॑ मोत वी॒रान् ।
 इ॒दमू॑ नु श्रेयो॑ऽव॒सान॒माग॑न्म ।
 यद्गो॒जिद्धं॑ न॒जिदं॑ श्व॒जिद्यत् ।
 प॒र्णं वन॑स्पते॒रिव ।
 अ॒भि नः॑ शी॒यता॑गं र॒यिः ।
 सच॑तान्नः शची॒पतिः॑ ॥ 130 ॥

वनस्पतावद्भ्यो लोका दधिरे तेजं इन्द्रियं
धामाऽशीमहीवाऽभि नशशीयतागं रयिरेकं च ॥ 14 ॥

सर्वान् यद्विष्णुणेन वि वै याः पुरस्ताद्देवां
देवेषु परिस्तृणीत सक्षेदं यदस्य पारैऽनागस
उदस्तांफसीद्ब्रह्मं प्रतिष्ठा यद्देवा यत्ते
ग्राव्ण्णा यद्दिदीक्षे चतुर्दश ॥ 14 ॥

सर्वान्भूतिमेव यामेवाऽफस्वाहुतिं व्रतानां
पर्णवल्कस्सोम्यानामस्मिन् यज्ञेऽग्ने यो नो
ज्योग्जीवाः परोरजाः प्र ते महे ब्रह्मं प्रतिष्ठा
गार्हपत्यस्त्रिंशदुत्तर शतम् ॥ 130 ॥

सर्वाञ्छचीपतिः ॥

॥ हरिः ओ(३)म् ॥

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः प्रश्नः समाप्तः ॥